

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 19 (357)

Субота, 18 травня 1974 р.

Ціна 2 коп.

ПОЗДОРОВЛЯЄМО З ВИСОКОЮ НАГОРОДОЮ

Більше чверті віку працює на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» Віктор Пантелійович Шумейко. Ударник комуністичної праці, відмінний виробничник постійно удосконалює свою професійну майстерність. Людина щедрої і відкритої душі, він щедро ділиться досвідом роботи з товаришами по праці.

Щоденні виробничі завдання він виконує на 140—145 процентів і працює вже в рахунок 1975 року.

Указом Президії Верховної Ради СРСР В. П. Шумейка нагороджено орденом Трудового Червоного прапора.

Останні роки Любов Пилипівна Лабунцова працює гальваніком на цьому ж підприємстві. А всього в цьому колективі вона працює двадцять років. За багаторічну і сумлінну працю «Майстру — золоті руки» Л. П. Лабунцовій вручено нагороду: медаль «За трудову відзнаку».

Колектив Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» в урочистій обстановці тепло поздоровив нагороджених і побажав їм дальших трудових успіхів.

Т. СЕЗОНОВА,
голова бюро первинної організації УТОГ.

За високі виробничі показники, сумлінну і довголітню працю на підприємстві орденами Трудового Червоного Прапора нагороджені робітники Чернігівського учбово-виробничого підприємства старший слюсар-наладчик П. Ф. Пилиник та крейдувальник Б. В. Марусенко.

Серед 14 робітників, які працюють в рахунок 1975 року, і їхні імена.

К. ЛЕЙКІНА,
голова первинної організації УТОГ.

Любов Пилипівна Лабунцова.

Віра Федосіївна
ТИМАКОВА

Віктор Пантелійович Шумейко.

З високою нагородою Батьківщини поздоровив колектив Херсонського учбово-виробничого підприємства Віру Федосіївну Тимакову, яку Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 лютого 1974 року нагороджено орденом «Знак Пошани».

В. Ф. Тимакова користується заслуженим авторитетом в колективі. Довгий час працювала швеєю-мотористкою, а коли на підприємстві виникли потреби в інших професіях, вона першою подавала заяву і переходила у закрийний цех, першою вона відгукнулася, коли на підприємстві потрібна була крейдувальниця. Працює вона відмінно — вироби ніколи не йдуть на повторну доробку, виробничі завдання виконує на 130 процентів.

Л. КОНСТАНТИНОВА,
заступник директора УВП
по навчально-виховній роботі.

Мине кілька місяців, і у серпні одинадцять комсомолок поповнять трудову сім'ю швачок Ужгородського УВП-2. А нині до послуг дівчат на підприємстві — затятий клас виробничого навчання, сучасне устаткування, необхідні матеріали, література, досвідчені педагоги — справжні майстри швейної справи.

Інструктор виробничого навчання Ганна Свистак сама колись навчалась у цьому класі, а тепер вона — улюблена наставниця молоді.

На фото: учениця виробничого навчання Вероніка Бакош (праворуч) разом з своєю наставницею Ганною Свистак під час першої виробничої практики.

Фото З. ГРЕШКУЛИЧА.

16 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ ВИБОРІВ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР СПИСКИ ВИБОРЦІВ

Вибори депутатів до найвищого органу державної влади — Верховної Ради СРСР, як і до всіх Рад депутатів трудящих, на підставі Конституції СРСР є рівні. Це означає, що кожний радянський громадянин, який досягнув 18 років, може взяти участь у виборах. Він має тільки один голос.

Основним документом, що встановлює право громадян брати участь у виборах, є списки виборців. Вони складаються виконкомом міських, районних, сільських і селищних Рад за формою, затвердженою Президією Верховної Ради СРСР, окремо по кожній виборчій дільниці. До списків включають всіх громадян, які вже досягли до дня виборів 18 років, незалежно від того, постійно чи тимчасово мешкають вони на даній території.

За 30 днів до виборів, тобто 16 травня, виконком відповідної місцевої Ради депутатів трудящих зобов'язаний представити списки виборців для загального ознайомлення. Кожний громадянин має можливість перевірити правильність занесення до списку як його самого, так і будь-кого з виборців.

У разі виявлення неправильностей (невключення до списку або включення до нього осіб, які не мають права брати участь у виборах, перекручення прізвища, ім'я, по батькові, інших даних) слід подати про це письмову або усну заяву до виконкому Ради або дільничної виборчої комісії.

Вибірчий закон передбачає, що виконавчий комітет Ради депутатів трудящих не пізніше, як у триденний строк, має розглянути таку заяву і або внести необхідні виправлення до списку, або видати письмову довідку про мотиви її відхилення.

При відмові виконкому місцевої Ради задовольнити заяву виборець може звернутися із скаргою до районного (міського) народного суду, який у триденний строк на відкритому судовому засіданні, (з викликом представника органу влади і заявника), розглядає скаргу і виносить по ній остаточне рішення.

Виборці, які виїжджають на нове місце проживання, у тривале відраджження, одержують у виконкомі Ради «Посвідчення на право голосування». За цим документом вносяться до списків виборців тієї виборчої дільниці, де він перебуватиме в день виборів.

Передбачені радянським виборчим законом списки виборців і посвідчення на право голосування, забезпечуючи загальність і рівність виборів, на ділі гарантують кожному громадянину СРСР можливість висловити свою волю на виборах до Верховної Ради країни.

Р. РАФАЛЬСЬКИЙ,
старший консультант Президії
Верховної Ради УРСР.

◆ ЛЮДНО НА АГІТПУНКТІ ◆

Діяльну підготовку до виборів у Верховну Раду СРСР ведуть у Стрийському будинку культури глухих. Тут обладнано агітпункт. До послуг відвідувачів відкрито тематичну полицю, складено список літератури, оформлено довідковий стіл, а також оформлено календар важливих подій.

В агітпункті завжди людно.

Члени УТОГ Ігор та Надія Богданови, Катерина Левицька, Софія Гордєєва разом з іншими учасниками художньої самодіяльності готують концертну програму на честь виборів до Верховної Ради СРСР та 30-річчя визволення Львівщини від німецько-фашистських загарбників.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

ВОЛОДИМИР Ілліч Ленін, за висловом Максима Горького, половиною великої душі своєї жив у майбутньому. «І це глибоко вірно, — відзначав товариш Л. І. Брежнєв у доповіді «Справа Леніна живе і перемагає». — Ленін мав рідкісний дар бачити в сучасному майбутню долю людства. Ніколи не відриваючись від життя, від практики, від реальних умов і можливостей даного історичного періоду, думка Леніна линула далеко вперед, в майбутнє. Світлом наукового передбачення він осявав робітничому класові наступний шлях на багато десятиріч».

Задовго до Великого Жовтня В. І. Ленін зробив висновок про можливість перемоги соціалістичної революції спочатку в одній або в кількох країнах, про те, що така революція — не одиночний акт, а ціла епоха бурхливих політичних і економічних потрясінь,

ТОРЖЕСТВО ЛЕНІНСЬКИХ ІДЕЙ

найзапеклішої класової боротьби, громадянської війни, революції і контрреволюції. Жовтневу революцію Ленін прозорливо оцінив як початок «...всесвітньої зміни двох всесвітньо-історичних епох: епохи буржуазії і епохи соціалізму...» (Повн. збір. тв., т. 38, стор. 214).

В. І. Леніну належать загальні прогнози про розвиток світового революційного процесу в цілому, про роль різних загонів революційного руху. Володимир Ілліч не раз указував, що політичну владу пролетаріат може здобути різними шляхами, що побудова соціалістичного суспільства може мати також різноманітні форми. Усе залежить від конкретних історичних умов.

Життя, практика революційної боротьби у нашій та інших країнах

показує, як глибоко обгрунтовані і реальні ленінські передбачення. Наша Комуністична партія, інші братні партії неухильно керуються у своїй діяльності марксизмом-ленінізмом. Епоха, в яку ми живемо, принесла йому надзвичайний триумф. Уже сотні мільйонів людей практично розв'язують сьогодні проблеми будівництва нового суспільства.

Ленінізм — неохитна основа внутрішньої і зовнішньої політики партії комуністів, Радянської держави. Теоретичне осмислення явищ суспільного життя, його головних тенденцій дає можливість партії передбачити хід суспільних процесів, виробити правильний політичний курс на кожному етапі комуністичного будівництва.

Ленінські ідеї завжди знаходяться на її озброєнні.

Яку прозорливість треба було мати, щоб ще на початку сторіччя передбачити, наприклад, що земля на сході нашої країни, де тоді панувала напівдикість і найсправжніша дикість, при соціалізмі чекає світле майбутнє! Володимир Ілліч спростував твердження буржуазних учених, що ці землі не можуть бути використані через їх природну особливості. Непридатними вони є, писав Ленін, — «...не стільки через природні властивості, скільки внаслідок суспільних властивостей господарства... що прирікають техніку на застій, населення на безправність, забитість, неучтло, безпорадність» (Повн. збір. тв., т. 16, стор. 213).

Лише ленінська партія, Радянська влада вперше в історії розв'язали аграрні питання в інтересах трудячого селянства, в інте-

ресах усього народу. У відповідності з ленінським кооперативним планом переміг колгоспний лад. Велике успішне високотехнізоване виробництво відкрило нові горизонти перед сільськими трудівниками. У 1954 році волею партії починається глобальний наступ на цілинні і перелогові землі Казахстану, Сибіру, Уралу, Поволжя, Далекого Сходу та інших районів країни.

У нечувано короткі строки там вирости сотні радгоспів, збудовано промислові підприємства, організовано сучасні наукові центри. За 20 років в оборот введено 42 мільйони гектарів земель, які раніше не засівались. Вони дають тепер 27 процентів зерна, що його заготовляють у країні. На цілинні вкорінівся сучасний соціалістичний спосіб життя, вирости і виховалися чудові люди.

(Продовження див. на стор. 2)

В ОБСТАНОВЦІ КРИТИКИ І САМОКРИТИКИ

ЖИТОМИР. Тут відбулась XII звітно-виборна конференція УТОГ.

Як відзначено у звітній доповіді голови правління Житомирського обласного УТОГ т. Тверської О. Д., обласний відділ УТОГ, підлеглі йому низові відділи, первинні організації та культзаклади, виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС, IX з'їзду УТОГ і XI обласної конференції УТОГ провели значну роботу по організаційному зміцненню мережі Товариства, підвищенню рівня ідейно-виховної та культурно-освітньої роботи серед членів УТОГ.

Проведена значна робота по охопленню глухих членством, поліпшилась робота з членами УТОГ, які живуть у сільській місцевості. Цікавою формою роботи на селі стало вшанування кращих сільських трударів за місцем їх мешкання: у клубах колгоспів та радгоспів за участю широкої громадськості, з показом художньої самодіяльності. За звітний період такі вшанування проведені в кожному мікрайвідділі УТОГ.

Відбулось 42 семінари з керівниками низових відділів, первинних організацій, культзакладів, перекладачами, бібліотекарями. Проведено 15 виробничих нарад з головами МРВ і працівниками культзакладів, мета яких носила характер навчання, обміну досвідом кращих культзакладів і відділів.

Відбулося 11 мікрайонних зльотів мікрайвідділів, які змагаються між собою.

Виконані і перевиконані контрольні завдання та соціалістичні зобов'язання. У культзакладах впроваджувались нові форми клубної роботи. Особлива увага приділялася пропаганді виробничо-технічних та економічних знань, розповсюдженню передового виробничого досвіду. На цю тему проводились лекції, бесіди, вечори-рапорти, вечори-портрети, зустрічі з правофланговими виробництва, ветеранами праці, усномімічні журнали, випускались блисківки тощо.

У Радомиському та Коростишівському мікрайвідділах недостатньо приділялось уваги руху за комуністичне ставлення до праці.

Мали місце недоліки на Житомирському УВП. Так, в 1973 році по окремих видах виробів підвищилась собівартість продукції на суму 2800 карбованців. Допускались перевитрати по статтях «загальнозаводські та цехові витрати», які склали суму 22 тисячі 282 карбованців. На підприємстві не приділялась належна увага технічному нормуванню. Відмічені випадки невиконання окремими робітниками норм виробітку, випуску бракованої продукції.

На УВП ще недостатньо велась робота з плінністю кадрів. Так, протягом 1972—1973 років тут звільнилось 107 чоловік, у тому числі 58 глухих. Прийнято за цей же період 70 чоловік, в тому числі 28 чоловік глухих. Зареєстровано 12 прогулів з втратою 49 людоднів. Тільки протягом 1973 року від втрат робочого часу, через прогули, відпусти з дозволу адміністрації та внутрі-зміни простой підприємство недодало продукції на суму 17 тисяч 130 карбованців.

На жаль, і в нинішньому році в роботі підприємства мають місце недоліки. Підприємство не справилося з виконанням соціалістичних зобов'язань в першому кварталі по випуску надпланової продукції та її реалізації.

Обласна конференція пройшла в обстановці розгорнутої критики і самокритики. На конференції висловило 18 делегатів. Головою правління Житомирського обласного УТОГ обрано Тверську О. Д., головою ревізійної комісії Головачова Я. В.

Й. ЗДОРОВИЛО,
заступник начальника оргвідділу ЦП УТОГ.

СПРАВИЛИ НОВОСІЛЛЯ

Натхненно трудяться у ці, травневі дні, трикотажники Вінницького УВП. До радощів за дострокове виконання завдань першого кварталу й квітня четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки, приєдналась ще одна: 55 сімей робітників, інженерно-технічних працівників та службовців одержали нові впорядковані квартири в щойно збудованому будинку, поблизу Південного Бугу.

Однією з перших у найбільшу, чотирикімнатну квартиру вселилась сім'я Лідії Древи, яка працює на підприємстві вже десять років в'язальницею.

В трикімнатні квартири вселились сім'ї Олени Максимової, Галини Гордійчук, Любові Таневської та інші.

Подружжя Микола і Зінаїда Діордіци одержали двокімнатну квартиру. Ось уже протягом шести років Микола працює на УВП в'язальником, а Зінаїда — контролером.

Багато робітників одержали двокімнатні та однокімнатні квартири. Кілька чоловік поліпили свої житлові умови.

У зв'язку з переселенням в нові квартири значно поліпились побутові умови і в мешканців гуртожитку, де звільнилось 30 ліжкомісць.

Характерно, що новий житловий 90-квартирний будинок підприємство збудувало, не маючи лімітів на будівельні матеріали. Адміністрація, партійне бюро і місцевом профспілки УВП два роки тому уклали договір з керівництвом місцевого заводу «Будіндустрія» про будівництво цього будинку за рахунок зекономленої сировини і будівельних матеріалів заводом залізобетонних конструкцій.

І. ШАПЕЄВ.

ГОЛОВА ПЕРВИННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УТОГ

Понад десять років працює на Черкаській швейній фабриці член УТОГ Прозорова Настя Федорівна.

Любо дивитись, як працює робітниця. Вправні руки, пильне око, вміння під час роботи відключитись від усього стороннього. Змінний виробіток у неї не такий уже й високий — десять-п'ятнадцять процентів понад норму, — за це відмінної якості.

Вона вже немолода, та навколо неї гуртується молодь. Одній порадить, як краще додержувати технології, іншій допоможе за своїм методом пошиття якоїсь деталі.

Але не лише це приваблює до неї подруг. Настя Федорівна — чудовий і вмілий організатор. Нездарма ось уже декілька років її обирають головою первинної організації УТОГ.

Первинна організація УТОГ, яку очолює Прозорова Н. Ф., одна з кращих в Черкаському обл-

відділі, і немала заслуга в цьому Насті Федорівни.

Душевна і чуйна людина, вона постійно допомагає глухим трудівницям, які разом з нею працюють на фабриці. І як би не бракувало часу, Настя Федорівна завжди приходить до Будинку культури: то на засідання Ради БК, то на засідання правління Черкаського МРВ, членом якого її теж постійно обирають.

Коли трудівницю запитали, як і де вона бере час і енергію для поєднання роботи на фабриці з громадською діяльністю, Настя Федорівна відповіла:

— Треба вміти це знайти.

І справді, енергії, бадьорості, завзяття їй не позичати. Дуже добре, що Н. Ф. Прозорова енергійно, завзято передає своїм подругам по роботі, членам УТОГ.

Г. КУЗУБ,

голова Черкаського обласного УТОГ.

СУМЛІННА ТРУДІВНИЦЯ

У тарно-друкарському цеху Київського виробничого об'єднання «Контакт» добре знають Сенчу Галину Іванівну. Понад 20 років трудиться вона в цьому колективі.

Працюючи друкарем, Галина Іванівна багатьох навчила своєї професії. Недавно з її допомогою опанувала фахом накладальниці Валентина Максименко й ось уже два місяці працює самостійно.

В роботі Г. І. Сенча сумлінна, наполеглива. Вона завжди друкує складні форми, що вимагають вдумливого ставлення до праці і норми виробітку систематично виконує на 130—140 процентів.

За високі виробничі показники адміністрація підприємства неодноразово нагороджувала Г. І. Сенчу Почесними грамотами, грошовими преміями. За досягнуті успіхи в роботі Г. І. Сенчу нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання 1973 року». У четвертому, визначальному році п'ятирічки вона прагне не тільки

На фото: ударниця комуністичної праці Г. І. Сенча.

Фото М. Неменмана.

закріпити трудові досягнення минулого року, а й примножити їх. Галина Іванівна не тільки старанно працює, але й бере активну

участь у громадському житті колективу. Вже багато років підряд вона очолює касу взаємодопомоги.

В. РОМАНЧУК.

ПРАЦЯ І ВІДПОЧИНОК

Чудовий подарунок одержали недавно трудівники Бродівського УВП. В експлуатацію здано новий чотириповерховий будинок, частину якого займає гуртожиток. В ньому мешкають 50 робітників учбово-виробничого підприємства.

Я вирішив ближче познайомитись з умовами мешканців гуртожитку і переконався, що там створено все для змістовного відпочинку. Тут є декілька кімнат побутового призначення, чудово оформлено Червоний кут, де до послуг відвідувачів телевізор, свіжі газети, журнали. Рада гуртожитку, до складу якої входять шість чоловік, систематично випускає стінну газету «За соціалістичний побут». Стіннівка широко висвітлює питання про те, як працівники підприємства виконують взяті соціалістичні зобов'язання на четвертий, визначальний рік дев'ятої п'ятирічки, розповідає про передовиків виробництва.

Кілька хороших слів хочеться сказати про вихователя Любов Яківну Камінську. Це вона більше за всіх дбає про затишок та культурний відпочинок усіх мешканців гуртожитку, спільно з радою гуртожитку вона проводить велику політико-виховну та культурномасову роботу.

Так, з ініціативи Л. Я. Камінської проводяться бесіди на актуальні теми, політінформації. Вже стало традицією обговорення цікавих книг, культурпоходи в кіно, зустрічі з цікавими людьми. У Любові Яківни завжди знайдеться для кожного тепле, ласкаве слово, щира порада.

Добрі побутові умови, хороший відпочинок — створює добрий робочий настрій.

З. ФРИС.

(Закінчення. Початок див. на стор. 1).

ТОРЖЕСТВО ЛЕНІНСЬКИХ ІДЕЙ

«Комунізм — це є Радянська влада плюс електрифікація всієї країни» — так геніально визначив Ленін найважливішу умову перемоги нового суспільного ладу. І життя повністю підтвердило це. За 1920—1921 роки на електростанціях молодого Радянського держави було введено у дію лише 12 тисяч кіловат нових потужностей. Звертаючись до делегатів III конгресу

Комінтерну, Ленін сказав, що це — «...дуже скромний початок. Можливо, іноземець, обізнаний з американською, німецькою або шведською електрифікацією, з цього посміється. Але добре посміється той, хто посміється останнім». (Вид. IV, т. 32, стор. 456).

Через півстоліття, 1971 року на електростанціях СРСР було введено у дію нових потужностей у тисячу з лишком разів більше, а річне виробництво електроенергії досягло приблизно 860 мільярдів кіловат-годин — майже стільки, скільки було вироблено в 1971 році у Австрії, Англії, Бельгії, Данії, Італії, ФРН і Франції разом узятих.

Визначаючи перспективи розвитку соціалістичної революції, Володимир Ілліч говорив про те, що перехід влади до рук пролетаріату і найбіднішого селянства дасть небачений в історії вибух революційного трудового ентузіазму мас, їх творчої ініціативи і самодіяльності.

Ленінське передбачення збулося. Прагнення працювати творчо, в ім'я блага суспільства вилилося в життєствердний рух мільйонних мас — соціалістичне змагання. Ряди його учасників зростають рік у рік. Особливо показова в цьому відношенні нинішня п'ятирічка, коли радянські люди втілюють у життя рішення XXIV з'їзду КПРС.

У відповідь на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу мільйони і мільйони трудівників міста і села в четвертому, визначальному році п'ятирічки змагаються за дальше підвищення ефективності суспільного виробництва, приводячи в рух усі наявні резерви.

Найбільша перевага соціалізму перед капіталізмом полягає в тому, що соціалізм, за визначенням Леніна, творить нові, вищі форми людського співжиття. Це яскраво виявляється і в галузі зовнішньої політики. Як і передбачав Ленін, соціалізм вийшов за рамки однієї країни і перетворився у світову

систему. Його політичний, економічний і оборонний потенціал дає йому можливість роз'язувати деякі найбільші зовнішньополітичні завдання.

Нам за все дорожче збереження миру, писав Ленін ще в перші роки Радянської влади. Він проколував: мир і тільки мир зрушить вперед спільну справу робітничого класу, справу соціалізму. Повною мірою оцінює сьогодення людство і це ленінське наукове передбачення. Відчутні плоди дає реалізація Програми миру, висунутої XXIV з'їздом КПРС.

Ленінізм — найпередовіша і найвпливовіша ідеологія в сучасному світі, непереможна ідеологія тих, кому належить майбутнє.

П. РЯБЧУН,
кандидат історичних наук.

ТРУДОВІ БУДНІ ЛУБЕНЧАН

Дівчиною прийшла на Лубенське УВП в 1951 році Євдокія Теркова. Трудовий шлях робітничий і дідний наслідування. Розпочавши з учениці, вона виросла у висококваліфікованого спеціаліста, інструктора виробничого навчання. Не одній молодій робітниці дала вона путівку в трудове життя, для яких підприємство так само стало другою домівкою.

35 подяк і заохочень занесено до трудової книжки робітниці. За високі виробничі показники її нагороджено медаллю «За трудову відзнаку з нагоди 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». Їй однієї з перших на підприємстві присвоєно почесні звання: «Ударниця комуністичної праці» і «Майстер — золоті руки».

До сказаного слід додати, що особисті зобов'язання третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки Євдокія Андріївна виконала достроково, на три місяці раніше. Високі трудові рубежі взяла вона і нинішнього, визначального року п'ятирічки.

По 20 і більше років віддали підприємству В. Ф. Недбайло, Г. М. Крилич, Н. Терещенко, які самовідданою працею заслужили в колективі авторитет і пошану.

Для підвищення продуктивності і поліпшення умов праці на підприємстві зроблено чимало. Минулого року відбулась атестація всіх виробів. Нині вони виготовляються за новими ГОСТами.

Виготовлено і введено в дію транспортер та підйомник для подачі тканини в закрийний цех. Це дало змогу підняти продуктивність праці і полегшити роботу підсобних робітників.

Щоденно на підприємстві відзначаються бригади, які добились найкращих трудових показників, а на честь бригади, яка найбільш відзначилась, над шоглою біля прохідної піднімається червоний вимпел. До шогли кріпляться також табличка, на якій наводяться дані соціалістичного змагання і виконання виробничого завдання бригадою.

Прийнятно дивитись, якою радістю сяють очі переможців, як робітничі збуджено обговорюють ще одну трудову перемогу і планують роботу на наступний день.

Та, на жаль, не всім бригадам ще під силу напруга щоденного змагання. Трапляються ще прикрі випадки відставання окремих робітниць. Може вміня не вистає? Якби-то. Люблять роботу на підприємстві, трудяться робітничі з вогником, але прикрі явища, які називаються відставанням — неодинокі.

В бригадах, які очолюють В. Лапша, Л. Дудиниш, М. Гусаковська, найкращі показники виробітку на кожну робітницю. Такі швачки, як С. Дейнега, В. Михайленко, П. Гаркавенко, Н. Кобзар (бригада Л. Дудиниш) виконують змінні завдання на 140—150 процентів, а Л. Ладигіна — на 150—160.

Вартий уваги і приклад самих майстрів, які, крім того, що мають високу кваліфікацію, до тонкощів оволоділи швацькою майстерністю, чутливо реагують на ритмічність роботи своїх бригад.

Майстра бригади № 1 О. Борш можна побачити в усіх куточках цеху. Там вона перевірить якість виконання роботи, там покаже, як краще виконати ту чи іншу операцію, там необхідно підібрати заміну відсутній робітниці. І не можна не помітити, як неспокій майстра передається швачкам. Те ж можна сказати і про інші бригади.

Загін ударників комуністичної праці на Лубенському УВП становить понад 70 чоловік (112 — виборюють це звання). Якщо зважити, що на підприємстві працює 350 чоловік, то це становитиме майже чверть всіх працюючих.

На підприємствах, які носять звання підприємств комуністичної праці, кожен робітник і робітниця виконання своїх зобов'язань вважає патріотичним обов'язком. На Лубенському УВП в цьому напрямі багато робиться. Патріотичний

почин передових швачок популяризується, кращі досягнення аналізуються і обговорюються на робітничих зборах, п'ятихвилинках, вивчаються, щоб ними могли скористатися якомога більше робітниць.

І на закінчення кілька слів про організацію дозвілля трудівників підприємства, яка заслуговує доброго слова. Над цим, крім вихователя, працює і рада гуртожитку, діяльну участь у цьому бере і його комендант Петро Єгорович Коваленко, який добровільно взяв на себе додаткові обов'язки в організації дозвілля, чим немало допомагає молодій, але досвідченій виховательці Надії Луценко.

Спільними зусиллями вони організували роботу так, щоб як у день, так і ввечері, люди могли знайти для себе корисне заняття.

До послуг молоді чудова бібліотека, перегляди телевізійних передач, обговорення прочитаних книг, газетних та виробничих новин. Екскурсії та поїздки по історичних місцях стали постійними і користуються популярністю серед молоді.

Багато робиться і в поліпшенні побутових умов мешканців гуртожитку. Досвідом лубенчан можна без шкоди скористатися не в одному гуртожитку, запозичивши багато цікавого і корисного. Між тим, у цьому є велика потреба, бо ще не скрізь виховна робота досягла необхідного рівня.

Надія Луценко разом з Петром Єгоровичем не тільки намагаються зробити свій гуртожиток зразковим, чого вони не без успіху добиваються, а й відвідують інші гуртожитки міста, запозичують краще, що й використовують у своїй роботі.

Така послідовність, невтомність у пошуках організації дозвілля викликають до них повагу. Та й не дивно. Затишок, чистота, вміло організоване дозвілля, приносять робітницям, які проживають в гуртожитку, хороший настрій і бадьорість. А це означає трудову наснагу.

Ф. САВЕНОК.

Понад сім років трудиться на головному підприємстві Київського виробничого об'єднання «Контакт» Галина Іванівна Макачук. Тут вона оволоділа спеціальністю штампувальниці.

За високі виробничі показники й активну участь у громадському житті колективу гуртовниці присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

Змагаючись за дострокове виконання завдань четвертого року п'ятирічки, Г. І. Макачук систематично виконує змінні завдання на 175 процентів.

На фото: Г. І. МАКАЧУК.
Фото М. НЕМЕНМАНА.

НА БУКОВИНІ

Идучи назустріч виборам до Верховної Ради СРСР, колектив тарно-друкарського цеху Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» став на трудову вахту. Девізом робітників цеху в ці дні є: «П'ятиденку — за чотири дні!».

За успіхи, досягнуті в соціалістичному змаганні між відділками цеху, колектив складально-друкарського відділку був неодноразово нагороджений грошовими преміями. За загальною згодою ці премії були використані для організації екскурсії робітників відділку.

І ось День Перемоги ми відзначили разом зі своїми буковинськими друзями з Чернівців. Вони гостинно нас зустріли, розповіли про свою роботу. Увечері силами художньої самодіяльності Садгирського УВП було дано концерт. А наступного дня ми побували у Вишні, над Черемошем, милувались чудовою природою буковинських лісів, піднімались в гори на перевал до Протятих кам'янів...

Між робітниками відділку і буковинськими друзями зав'язалась міцна дружба.

О. ЛЕЩИНСЬКА,
майстер складально-друкарського відділку.

ДЛЯ РАЦІОНАЛІЗАТОРІВ

«Пошук» — так називається бюлетень, що його випускає первинна організація Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

Кожні два тижні на спеціальному стенді з'являються матеріали, підібрані з журналів та газет, про роботу винахідників та раціоналізаторів. Кожна добірка приваблює багатьох любителів науки і техніки.

Ось стаття «Винахідник і закон» з газети «Известия». В ній заступник міністра юстиції СРСР Н. Осетров знайомить винахідників з авторським правом.

Друга добірка присвячена автомобілістам — новинки зарубіжної автотехніки. Для любителів телетехніки була присвячена підбірка «Кольорова передача на будь-якому телевізорі». Любителів морського плавання бюлетень познайомив з парусними човнами, надувними матрацами та човновими моторами.

На стенді «Пошук» вивішено тематику так званих вузьких виробничих місць. Тут також популяризується робота раціоналізаторів виробничого об'єднання, зокрема, Олега Григоровича Мельникова, Ігоря Федоровича Щекотовського, Миколи Степановича Коломійченка та багатьох інших, які внесли ряд цінних раціоналізаторських пропозицій. Крім того, у «Пошуку» можна знайти розділ «Новини техніки», «Це цікаво знати», «Що, де, і коли?» — розповідають про винаходи у нас та за рубежом.

Цю цінну ініціативу проявили і з вмінням здійснюють її активісти Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів — майстер ВТК об'єднання С. Г. Бендерський та токарь механо-складального цеху Михайло Нухімон.

Ю. ГЕР.

Високих трудових показників домагається в соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки швея Кам'янець-Подільського УВП Світлана Прокопишина.

Працюючи на машині 252-го класу, вона настроює кишені до курток. Свій виробничий процес трудівниця виконує швидко і якісно. Середній виробіток норми за зміну в неї становить 138 процентів.

На фото: СВИТЛАНА ПРОКОПИШИНА.

СОВІСТЬ*

— Вірно! Петро в магазині ходив в той день, костюм купував...

— Ось, костюм, — роздумував вслух Микола Семенович. — Можна було й відпроситись, а він у сторону пішов, обманув. Руки у хлопця хороші, а з совістю не те. То ось обманує, то із амбіції колектив підводить. Ось про що я говорю.

— А якщо Гринчука покликають, — сказала Настя, — він Петра вчинив, злагодиш з ним?

— Хворий Гринчук, ви ж знаєте. — Почекайте, Семеновичу, а Настя ідею подала. Пошліть до

Гринчука знаєте кого — Янковчука!

— Янковчука? Це ж як? — Микола Семенович не розумів.

— А так, що перевіримо, чого його душа варта, судити його, чи людина він. Піде до хворого Гринчука — підла людина він. Тоді я сама краще схожу, а йому не дам. А я зараз прийшла Петра. Олександра піднялась.

— Що ж, Петре, — сказав начальник, коли наладчик загорював собою двері конторки, — ось ми порадилися, вирішили Гринчука покликати, він цю машину знає. А нам самим не справитись. Сходи до нього, хоча би й зараз.

— Івана Павловича? Він же хворий, лежить...

— Якби не хворий — давно б позвали. А так робити нічого. — Янковчук хмкнув, обвів очима дівчат. І раптом опустив їх.

— Увечері, може, — видавив він, — я ще поспробую, день же довгий. Не така вже й хитра машина.

— Не тривож його, — сказала Олександра, коли Янковчук пішов. — Совість у нього є, тільки з червоточинкою невеликою...

Цей жив своїм життям. Рівно гуділи мотори, і нитки, спадаючи зі шпуль, плели, плели довгі мішки.

Янковчук возився біля машини. Вечером він додому не пішов, сказав, що залишилась якась дрібниця.

Микола Семенович зайшов на

жепівгодини в їдальню, щоб перекусити, а коли повернувся, на машину уже вішали шпулі, слюсарі витирали руки ганчір'ям.

І ось рівно загук мотор, заструменіли нитки. Хвилиною, десять, година...

— Є в тебе совість, Янко, і руки! Тільки розум не на тому місці прикріпаний! — вирвалось раптом у Насті.

Петро обернувся зразу, обвів очима всіх і все зрозумів, густо почервонів.

— Що ж, і за цей місяць ріжте премію. Винуватий!

— Не варто. Треба було б, та совість у тебе, вірно сказала Настя, є. Тільки розум завжди у потрібному місці тримай, — відповів Микола Семенович.

М. ПАВЛОВСЬКИЙ,

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації

продукції підприємствами
системи УТОГ

за чотири місяці 1974 року
(в тисячах карбованців)

	План	Фактично	Процент виконання
Сумське	468	509	108,8
Донецьке			
виробниче об'єднання «Електромагніт»	1581	1717	108,6
Запорізьке	1386	1483	107,0
Івано-Франківське	2100	2237	106,5
Полтавське № 1	1247	1326	106,3
Полтавське № 2	307	326	106,2
Київське			
дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	1979	2100	106,1
Бродівське	533	565	106,0
Білоцерківське	973	1028	105,7
Харківське			
№ 2	2500	2643	105,7
Львівське № 1	1745	1843	105,6
Сімферопольське	501	527	105,2
Харківське № 1	565	591	104,6
Дніпродзержинське	894	934	104,5
Ужгородське № 2	1034	1080	104,4
Артемівське	980	1020	104,1
Кіровоградське	378	393	104,0
Лубенське	829	862	104,0
Львівське № 2	1252	1301	103,9
Єнакіївське	257	267	103,9
Дрогобицьке	398	413	103,8
Комунарське	403	418	103,7
Садгирське	900	933	103,7
Слов'янське	604	626	103,6
Кам'янець-Подільське	813	841	103,4
Ужгородське № 1	326	336	103,1
Конотопське	1431	1475	103,1
Миколаївське	250	257	102,8
Дніпропетровське	881	903	102,5
Одеське			
виробниче об'єднання УТОГ	1730	1771	102,4
Херсонське	625	639	102,2
Ворошиловградське	1638	1674	102,2
Вінницьке	867	885	102,1
Чернівецьке	740	754	101,9
Чернігівське	1376	1402	101,9
Ровенське	311	315	101,3
Житомирське	1376	1390	101,0
Черкаське	475	477	100,4
Лебединське	231	229	99,1
ВСЬОГО:	36884	38490	104,4

НАШЕ ЖИТТЯ 3 сторінка

Субота, 18 травня 1974 р.

У ЗАЛІК ТРЕТЬОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ СПАРТАКІАДИ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КРОС НА ПРИЗ ГАЗЕТИ „НАШЕ ЖИТТЯ“

ДЕНЬ видався сонячний, по-весняному лагідний. Буйна зелень беріз, свіжий запах сосни, перші лісові квіти — все це помітно вплинуло на настрій спортсменів, які зібралися у передмісті Житомира — Зарічанах для проведення традиційного весняного легкоатлетичного кросу на приз газети «Наше життя».

На відміну від попередніх років крос тепер входить в обов'язковий залік III-ї республіканської спартакіади. Всі обласні спортфедерації УТОГ виставили команди. Прибуло 140 спортсменів, серед них 67 жінок і дівчат.

Особистокомандний залік проводиться на таких дистанціях:

500 метрів — для дівчат і жінок старшого віку;

1000 метрів — для жінок, юнаків і чоловіків старшого віку;

3000 метрів — для чоловіків.

Після урочистого відкриття, прапор змагань піднято.

Першими на старт виходять жінки старшого віку. Дистанція — 500 метрів. Помах прапорця і з місця, набираючи швидкість, побігли жінки. Болільники, члени суддівської комісії, представники обласних спортивних федерацій — всі перейшли на лінію фінішу. Націлені фото і кінокамери. Напружене чекання. І ось з-за повороту

представники команд, друзі дають поради, підбадьорюють.

Дистанція 500 метрів. На старт виходять молоді дівчата. Судді уважно перевіряють за списками кожного учасника і по-іменню викликають на старт. Знову повторюється та ж сама картина: зразу після старту вся маса болільників перебігає на фінішну пряму.

Першою долає цю дистанцію спортсменка Кримської облспортфедерації Т. Золотаренко (№ 12), другою — спортсменка Л. Булашенко (Київ) і третьою приходить Г. Джунь — Житомирська облспортфедерація УТОГ.

На старт виходять жінки старшого віку. Дистанція — 1000 метрів. З часом три хвилини 30,4 секунди першою долає цю дистанцію спортсменка Одеської облспортфедерації О. Браніш (№ 15), житомирянка З. Шандрук (№ 6) тисячу метрів пробігла за 3 хвилини 40,2 секунди, третьою прийшла В. Оношко (№ 20) спортсменка Харківської облспортфедерації. Її час — 3 хвилини 41,0 секунди.

На цю ж саму дистанцію — 1000 метрів готуються чоловіки старшого віку. Забігаючи трохи вперед, скажемо, що різниця в часі між жінками і чоловіками на цій дистанції незначна.

Так, першим дистанцію в 1000 метрів пробіг спортсмен Сумської облспортфедерації В. Замула (№ 18) — його час 3 хвилини 10,8 секунди. Другим перетнув фінішну стрічку Є. Частій (№ 20), спортсмен Харківської облспортфедерації. Його час — 3 хвилини 12 секунд. Д. Ремезов (№ 13) спортсмен із Львова прийшов третім — 3 хвилини 16 секунд.

На старт виходять юнаки. Дистанція — 1000 метрів.

Першим, за 2 хвилини 47 секунд, фінішував А. Квікер (№ 10) — спортсмен Київського облвідділу УТОГ, полтавчанин Н. Шиша (№ 16) був другим — 2 хвилини 49,3 секунди, житомирянин Ю. Мацкевич (№ 6) третім — 2 хвилини 52 секунди.

Заключним етапом був біг чоловіків на 3000 метрів.

В упертій боротьбі, буквально перед фінішем, киянин М. Васильєв обійшов житомирця на М. Соцького і прийшов першим. Друге і третє місце, відповідно, дісталось М. Соцькому та спортсмену із Запоріжжя Н. Топчієву.

В результаті змагань на перше місце вийшла команда спортсменів Одеського облвідділу УТОГ — 129 очок.

На другому місці спортсмени Житомирського облвідділу — 126,5 очок, на третьому місці — львів'яни — 123 очка.

В урочистій обстановці командам-переможцям вручені червоні стрічки чемпіонів, золоті, срібні і бронзові медалі, дипломи. Переможцям, які показали найкращі результати, вручені сувеніри.

Змагання цього року показали, що всі обласні спортивні організації УТОГ серйозно готуються до третьої республіканської спартакіади.

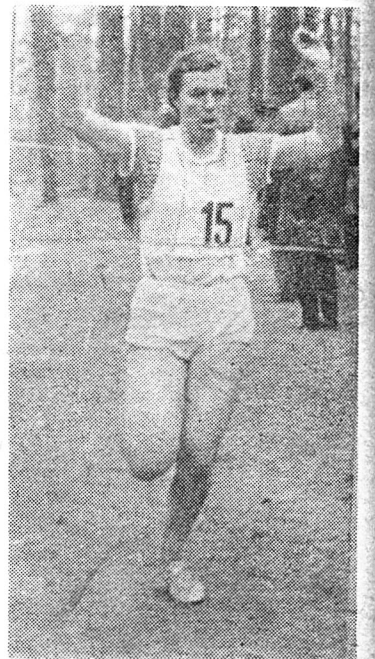
Успішне проведення змагань, добру організацію його забезпечили працівники Житомирського обласного відділу УТОГ, які доклали до цього немало зусиль, енергії і уміння. Приклад, який вартий наслідування при проведенні таких заходів.

В. РЯБЧУК,
відповідальний секретар спортивної федерації УТОГ.

На фото: ліворуч вгорі — забіг на 1000 метрів, внизу — дано старт чоловікам на 3000 метрів.

Праворуч вгорі — команди-переможці, внизу — фінішує одеситка Ольга Браніш.

Фото М. НЕМЕНАНА.

ЕКЗАМЕН ВИТРИМАНО

З метою підвищення рівня творчої діяльності самодіяльних Народних колективів профспілок та згідно рішення секретаріату Укрпрофради протягом 1974 року в республіці проводиться переатестація цих колективів. Нещодавно складала екзамен на підтвердження звання Народного і самодіяльного актори Харківського будинку культури.

Авторитетній комісії театр показав п'єсу В. Розова «У пошуках радості» (Режисер А. Росинська, художник Б. Чернишов та завідувач постановкою частиною Н. Борисенко). Ця п'єса — роздуми про місце людини в житті, про чесність і принциповість.

На сцені кімната Савіних в старовинному московському будинку з тим побутом, що склався в ній. Достаток сім'ї невеликий, обстановка не оновлялась тут десятиріччями, але охайні і турботливі жіночі руки скрашують цю вбогість. Тяжка доля вдови, маса недостатків у всьому, а діти ростуть думаючими, високomorальними. Олег, Микола і Тетяна — діти цієї матері, тихої жінки, яка, однак, твердо знає, що добре, а що погано (так грає її Е. Смирнова). Комісія відзначила, що це один з найцікавіших образів вистави в

прекрасному виконанні педагога 23-ї школи глухих Е. Смирнові. У виставі є ще ролі, які виконано професійно. Це надзвичайної привабливості артистка театру Ірина Нествед, яка зіграла роль Оленки, Віталій Тимофійович Долгов, що виконав роль Лапшина. Його Лапшин ні в що не вірить — немає у нього нічого святого за душею, і сина виховує в такому дусі, що чесність — поняття віджите: хто вхопив більший шматок, той і правий.

Оптик УВП-1 Іван Левін цікаво зіграв роль сина Лапшина. Він яскраво розкрив логіку розвитку характеру Генадія: це впертий хлопець, трохи важкодум. Зовсім нові для нього почуття і думки, з якими він зіткнувся, цвяхом муляють йому в серці аж поки істина не відкриється у всій своїй непорочності: є святе, є хороші, чисті люди на світі, і треба стати схожими на них.

Душевною красою підкуплює Олег Савін — Леонід Міхеев. Радієш успіху Ніни Білової, яка зіграла роль Тані лірично і дуже щиро. Безпосередній і принадний у виставі дівчата Фіра (Л. Шульженко) і Віра (М. Катрушенко). Не можна не відзначити диктора-перекладачку В. Тетеревій.

Багато теплих слів було вислов-

лено комісією на адресу режисера А. Росинської. Дуже багато попрацювала вона зі своїми виконавцями, добившись високої виконавської культури. У виставі ще є інтересні режисерські знахідки. Хочу зупинитись на одній з них — передкульмінаційній сцені, де Олег (Л. Міхеев) неймовірно вражений тим, що Леночка, намагаючись помститися за чорнильну пляму на полірованій кришці столу, несамо- вито викидає за вікно його золотих рибок.

Вони ж живі! — кричить він, вбитий цією неприкритою людською підлістю. Адже це вже не замах на власність, а замах на життя. І ось тоді підіймається в повітря зірвана зі стіни шабля батька. Олег рубає меблі своїх ситих родичів, вкладаючи у цей вчинок спрагу помсти тупому міщанству, в якому відчував залятого ворога. Він мстить за справедливість, яку зганьбили.

Звичайно, ще не все у виставі гладко. Є і недоліки, прорахунки, про які детально говорили члени комісії. Їх можна і треба усунути. Але в цілому комісія високо оцінила роботу Народного самодіяльного театру Будинку культури глухих. Екзамен витримано з честю.

Р. АГІШЕВА,
заст. директора Харківського обласного будинку художньої самодіяльності профспілок.

«НУМО, ХЛОПЦІ!»

Нещодавно в Луцькому будинку культури глухих відбувся спортивний вечір під девізом: «Нумо, хлопці!»

Бажаючих взяти участь було багато, але, за умовами конкурсу, глядачі обрали дві команди по п'ять чоловік і чотирьох членів журі. А ті, хто не попав до складу команд, не довго сумували. Їм дісталася роль не менш цікава: бути вболівальниками обраної команди. В скрутну хвилину вболівальники підтримували свою команду підбадьорюючими вигукми, дотепними жартами, оплесками.

Перший вид змагань — спортивна вікторина з цікавими, хитрим, жартівливими питаннями. Обидві команди з честю пройшли випробування і набрали однакову кількість очок. Далі — хокей. Бойова нічия. У баскетболі гору бере дру-

га команда з рахунком 66:29, але перша відігралась у метанні м'яча в нерухому й обертову цілі. Загальне захоплення викликало змагання з вижимання гирі вагою 24 кілограми. Абсолютного чемпіона в цьому виді не знайшлося, але перевага була за першою командою.

Поки журі підбивало підсумки, перед глядачами виступив наш гість, кандидат у майстри спорту з спортивної гімнастики Микола Червоний. Він розповів про свій спортивний шлях, а потім виступив з цікавою акробатично-силовою програмою, схвально прийнятою глядачами. Після його виступу, журі оголосило результати конкурсу. Переможцем змагання стала перша команда з результатом 54,5:38,5.

На закінчення, обом командам було вручено призи, а переможців нагородили аплодисментами вдячних вболівальників.

В. ГЛОДІН.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18—20
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського
общества глухих.

Київ, друк. КДВО УТОГ, зам. 791—9500. 74 р.